

Till en människa

Han var schavigt klädd; i 40-årsåldern. Satt varje eftermiddag på hamnkrogen i Vaxholm vid samma bord och läste en bok. Men kom folk och satte sig bredvid honom, stoppade han undan boken för att umgås. Ofta kom samma personer dit, slog sig ned, berättade historier och drack öl. Då trivdes han. Sade inte mycket men lyssnade, log och småskattade. När de gick, plockade han fram boken igen.

Någon gång blev jag ensam med honom vid bordet. Han berättade, att han bodde och arbetade i Täby. Ingen familj, tråkigt jobb och bodde i en enrummare. Varje dag efter jobbet slut tog han bussen med en bok och åkte till krogen i Vaxholm. Där fanns hans vänner runt hans bord. Han sade: "Vilket jävla bord, va. Alltid kul och trevliga människor!"

Han var den mest belästa människa jag träffad: Just nu var det Tolstoy, Dostojevskij och Kafka. Alla Strindbergs verk hade han läst. Och fransmännen Sartre, Camus etc.etc. Det gjorde honom inte speciellt populär bland kroggästerna, men jag blev fascinerad. En dag pratade vi om Gunnar Ekelöf. Veckan efter hade han läst Ekelöfs samlade dikter och tackade mig för den upptäckten!!!

En vacker eftermiddag kom han inte. Han hade ringt Hamnkrogen och bett om en hälsning till "kompisarna vid stambordet". "Jag kan inte komma längre, för jag dör snart".

Slutord från en obetydlig, osedd men säregt storslagen människa.

Hej då, Nisse.

ue.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ulf Ekeram med Poeter.se id #42439 innehar upphovsrätten